

אנשים

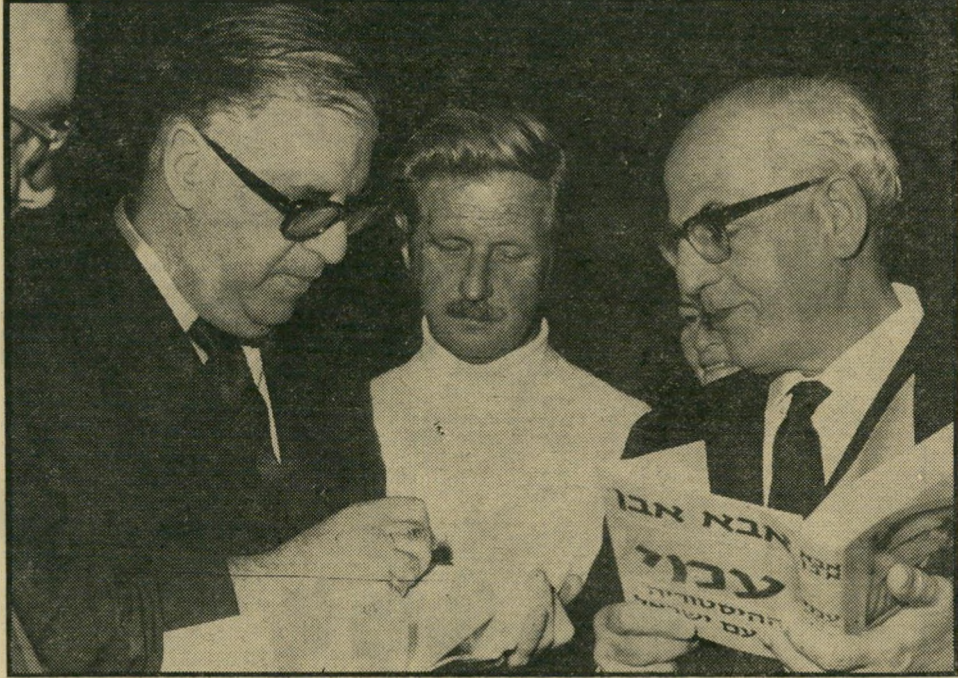
אילת-אשדוד — התגלה גם פרק מההיסטוריה של מוכ"ל ההסתדרות יצחק בן-אהרון. היה זה ב-1941, כאשר בין החפרים היהודים שהפליגו יחד עם הבריטים לפלישה ליוון היה גם היחידה מכותנגד של הגרמני נים והמצב היה בכי-רע. החפרים היהודים החליטו כי הגיע הזמן להסתלק. הם פנו לקצין הבכיר שלהם, יצחק בן-אהרון, וסיפרו לו על 30 סירות העוגר נות ליד החוף, הציעו להסתלק בהן. בן-אהרון החליט לא ל- החליט, פנה לקצין הבריטי ה- אחראי כדי לשאול אותו מה לעשות. הבריטי פסק: להישאר. החפרים נשארו. בהפגזה ש- נערכה כעבור יום, טובעו כל 30 הספינות ורוב החפרים ה- ישראלים נפלו בשבי הגרמנים.

בתוכנית אחרת, שכבר שודרה — על הצקל איש כפית — טענו רוב המשתת- פים בנוסטאלגיה כי קפה כסית הוא כבר לא אותו קפה ש- היה פעם. ביום שבת האחרון, ניסו שתי נשים אלמוניות ש- ישבו בקפה להוכיח כי גם ה- יום אפשר לעשות שמח ב- כסית. אחרי כמה דקות של קללות קולניות, עברו השתיים להחלפת מהלומות לפי המסורת של סטיי המערב הפרוע. גבר, שאחר התברר שהוא נישא ה- מריבה, ניסה להפריד ביניהן, הפך עד מהרה לקרובן כשכל מה שנמצא בטוחותיהן עף ל- עבר ראשו. לשמע מהוומה פתח חצקל עין תורנית, הביט סבי- בו, היפנה ראשו חזרה ונירדם.

במצב פיקנטי מצא את עצמו אביטל מוסנזון, המ- פיק הבכיר לענייני הסברה, מדע ותעודה של הטלוויזיה. אחד המפיקים העומדים תחת פיקוחו הוא מי שהיה מפקד ה- שעה השלישית, ועתה מפקד תוכנית חדשה בשם חקירה, דב שנער. הטלוויזיה אישרה לאביטל השתלמות מיקצועית במכון לקומוניקציה של אוני- ברסיטת ירושלים, ובאחד ה- קורסים בהם הוא לומד, גילה כי המרצה הוא דב שנער.

גם מצבו של שליח רשות השידור לושינגטון, יעקב אחיימאיר, לא מעורר קני- אה. השבוע התלונן אחיימאיר טלפונית בפני חבריו לעבודה בארץ כי הוא יושב עם מש- פחתו בדירה ריקה לגמרי ורק בזכותו של שליח דבר בארצות- הברית, ישראל לנדרם, ש- גיבד לו שולחן, יש למשפחה על מה לאכול ולו איפה לעבוד. כל זה, בגלל מחדל של רשות השידור, שהבטיחה לו כסף עבור ריהוט הדירה — אך לא שלחה אותו עדיין.

פסק הדין המקל של מאסר על-תנאי שנפסק ה- שבוע בבית-המשפט המחוזי זי בירושלים לזמר-מלחין שמוליק קראוס, שימח את גית ג'וזי בן, שמהירו להור- דות לסניגורו של שמוליק ב- מישפט, עורך-הדין חיים משי- גר, נתנו לו, מלבד שכר- תרחה, גם ציור של יגאל תומריקין. היה זה ציור ש- קיבל שמוליק בזמנו מאחיו, צדוק קראוס. הציור עצמו, מתברר, היה חשוב גם לצייר תומריקין, שרצה לרכוש אותו בחזרה תמורת 1500 ל"י. שמור- ליק סירב או למכור, טען כי הציור מוצאחן בעיניו.

במשאל) במסיבה שנערכה בשבוע במלון דן בתל-אביב דגל הוצאת סיפרו עמי בשפה העברית על-ידי הוצאת בוסתן-ביתן. הספר, שהופיע כבר בשמונה שפות, חולק במסיבה לשבעת גיבורי ישראל החיים ולבני משפחותיהם של חמישה גיבורי ישראל שנפטרו. בתמונה נראה גיבור ישראל אברהם אביגדורוב (במרכז), לו הוענק האות מפני שב, 17.3.48, בשעת התקפה ליד קריית-מקלעי ברן של האיבי בטווח-מגע וכך הרג את גורל הקרב טובתנו. נפצע קשה. מימן מקבל את הספר גדליהו ערמוני, אביו של גיבור ישראל יזהר ערמוני ז"ל, לו הוענק האות בגלל שב, 20.4.48, בשעת התקפה על מישטרת נביושטע, נותר יחידי שטרם נפגע משלושת חבריו המקלענים, אשר חיפו על אנשי היחידה התוקפת בשעת הנסיגה. בחר להישאר ליד הפצועים ולא איפשר לאייב להתקרב אליהם. נפל ליד המיקלע. סיפרו של אבא אבן יתורגם גם ליפאניה והוא עומד לצאת לאור בניוירוק בכתב בריל.

אבא אבן

בוע את סידרי חייו, יהודאי, שמפעלו הוא אחד הריווחיים ביותר בישראל — ושאהד ה- שותפים בו הוא הח"כ המיל- יונר יוסף קרמרמן — נהג עד לפני כשבועיים לנסוע ב- אוטובוס, מביתו שברחוב קרן-קיימת בתל-אביב למיפעל ב- פתח-תיקווה ובחזרה. עתה הצי- לית בנו, אריה יהודאי, לשכנע את אביו כי בגילו ובי- תקופת הגשמים הקרבים, עליו לעבור לנסיעה במכונית פרטית. רק אז הסכים אבא, שאין לו רישיון נהיגה, לקבל מכונית עם נהג. גם זאת — בתנאי ש- כאשר המכונית אינה מסיעה אר- תו, היא תשמש את המיפעל.

על ההיסטוריה של מש- פחות יהודאי וקרמרמן סיפר השבוע אריה יהודאי: אבות ה- משפחה עלו בשנות ה-20 ל- ארץ, התיישבו במושב בלפוריה ליד עפולה. העסק הראשון של יהודה יהודאי ושאלו קרן-מרמן, אביו של ח"כ יוסף קרמרמן, היה תחנת קמח. ליי- מים, החליטו השותפים לפתוח גם בית-חרושת לקרח. קנו ציוד, וכיוון שלא היו אז טכנאים, הרכיבו השניים את הציוד לב- דם. בסוף העבודה, הומנו כל מכובדי הסביבה, כולל המושל של ג'ני, לטכס חנוכת המיפ- על. הרגע הגדול הגיע, והמו- של לחץ על הכפתור. המומי- נים ציפו במתיחות לראות בלור- קים קרח יוצאים מתוך המי- כונה. במקומם, פרצה החוצה סילוני מים חמים. הסתבר כי הציוד הורכב לא נכון, ובמקום לקרח, חימים.

בהקלטת תוכנית הטל- וויזיה חיים שכאלה, שבועה השבוע עם מי שהיה בזמנו מז- כירו של משה שרת ז"ל ואחר מפקד המחוז הצפוני של המישטרה, ישורן שית, ה- מנהל כיום את קו צינור הנפט

את השמנת מן החלב. סיים את הוויכוח ח"כ נוסף: "את זה עושה גאל הורביץ!" הורביץ, איש ע"מ, הוא מנהל המחלבות המאוחדות, וכעבור יום העלה על סדר-יומה של הכנסת את הדרישה להעלות את מחיר החלב.

ח"כ גדעון האוזנר שמע סיפור משעשע ביותר מפי דיפלומט זר, שביקר ביוגוס- לביה ושמע אותו דווקא שם. מעשה בנהג מרצדס שניסה לעבור על פני פיאט קטנטן, ולא הצליח. לבסוף, כשנפגשו בתחנת-בניזין, תמה בעל ה- מרצדס: "איך זה המכונית שלך כליך חזקה?" היוגוסלבי הסי- ביר שזוהי מכונית פיאט רגי- לה, אבל יש לו פאנטו: הוא התקין למכונית שני צמיגים קרמיים מתוצרת מצריים, ושני צמיגים אחוריים מתוצרת יש- ראל. "מאז הם רצים מצויין!"

במצב בלתי-נעים מצא את עצמו ח"כ חרות, בן-ציון קשת. הוא כיהן כיו"ר לפתי- בת הכנסת, כאשר פרץ סיכ- סוך בינו ובין חברו לסיעה, ח"כ יוחנן ברר, שרצה למ- נוע מאורי אבנרי להציע ה- לטה למילחמה בשחיתות (ראה קריעות בניינים). קשת הנרג- סיים את הוויכוח ונעל את ה- שיבה — בשכחו שיש עוד סעיף על סדר-היום. השר שמי- עון פרם, שישב ליד שולחן- הממשלה בחוסר-סבלנות, המ- תין לתורו לנאום נאום ארוך להנמקת חוק-ספנות חדש שהוא מציע. הוא אף חילק את הע- תקי נאומו לעיתונאים מראש. אולם הנאום נשאר בלתי-ננאם. איי-אפשר היה לפתוח את ה- שיבה מחדש, אחרי שהיו"ר הכריז שהיא נעלה.

מנכ"ל קונצרן עץ לבוד, יהודה יהודאי, שינה השי-

דיון ועדת הכלכלה של הכנסת בפרשת אוטוקארט מת- משך — לשימתם הרבה של אנשי האופוזיציה, ולמורת ר- חם הגוברת של אנשי הקוא- ליציה. באמצע עומד ח"כ ה- מערך מרדכי זר, הנוהג ב- עצמאות רבה, מפני שהוא יודע שעסקני מיפלגתו החליטו מ- מילא להוציאו מן הכנסת. כא- שר דיבר זר בזכות המשך ה- חקירה, הפריע לו חברו-לסיעה יהונתן יפרה. אמר זר: "יש- מרני אלוהים מידידי. בפני אוי- בי אני אתגונן לבד." העיר לו חברו-לסיעה אברהם זלברג: "ברג: "אין פה אויבים." אחר- רי שניה הוסיף: "אבל גם ידירים אין."

דיוניה המתמשכים של הוועדה העלו בלבו של ח"כ המפד"ל שימחה פרידמן, איש קיבוץ סירת-צבי, את ה- סיפור אודות השמש בעיירה, שקיבל את התפקיד לחכות ב- פתח העיירה למשיח. המשכו- רת היתה דלה מאוד, אבל, נר- חם אותו הרב, "זהו תפקיד ל- כל החיים."

כשישיבות הוועדה פתו- חות, הן טוערות מאד, כשאין עיתונאים, הכל מנהל בשל- ויה, ואפילו בבדיחות-הדעת. כך דיבר ח"כ גח"ל יעקב נחישתן על כך שאנשי המשק תלויים בפניהם ספיר, מפני שזה, "מטה לחם"ם, התערב שמואל תמיר: "לא מטה הלחם, אלא מטה השמנת." הו- סיה ח"כ אחר: "הם מורידים

אדולף ואני זאת הכותרת שהופיעה בירחון האמ- ריקאי הסאטירי מד (מטורף) ה- מספר בפורדיה על תוכניות טלוויזיה, כי לאסי המפורסמת חוזרת להופיע לאחר היעדרות של שנה, הפעם ככלב שמירה מסוג דוברמן פינציר השומר על אדולף היטלר במילחמת העולם השנייה. לפי מד, סיפר מפיץ הטידורה ו. גרנביץ גרנביילי: "אנשים מיספר בטלוויזיה חשבו שזו תהיה שגיאה לתת ללאסי תפקיד של דוברמן. אך בגיל 43, לאסי היא הכלב היחיד שעוד בחיים חוכר את מילחמת העולם השנייה. לקחנו את הסיכון, והיא משחקת נפלא. את תפקיד היטלר מגלם בסידרה הני ינגמן."